भीतोभव हेरपित्त्वात्कित्त्वे गुणोन भवति इतश्च जनादिमं जनं २० सर्गः
वीक्ष्य जिह्रीहि लज्जस्व ल्यब्लोपे पञ्चमी विधौ लोट्॥ २७॥

दैवादित्यादि। हे काकुत्स्थ अवशां परायत्तां रावणायत्तां भ०
वा शत्रुणा हृतां मां अभिसंक्रुध्यन् दोषं विना मह्यं कुप्यन् दैवाद
धर्म्माद्बिभीहि भयं कुरुञ्जिभीलिभीत्यां दरिद्रोङिर्हस्वइत्यादिना
पक्षे ङिः तया जनाल्लोकात् जिह्रीहि लज्जितोभव जनं वीक्ष्ये
त्यर्थः यवर्थे पञ्चमी विधौ गी क्रुधद्रुहोरुपसर्गे सम्प्रदानस्य
कर्म्मत्वमिति परः स्वमते क्रियाव्याप्यत्वं विवक्ष्यं॥ २७॥

चेतसस्त्वयि वृत्तिर्म्मे शरीरं रक्षसा हृतं। विदां
कुर्व्वन्तु सम्यञ्चोदेवाः सत्यमिदं वचः॥ २८॥

त्वय्यसंक्रान्तायां मम कीदृशं भयं लज्जा चेति चेत्तदाह ज०म०
चेतसइत्यादि। मे चेतसोवृत्तिरात्मव्यापारः त्वयि तिष्ठति अन
न्यमनस्कत्वात् रक्षसा हृतायामम न सर्व्वं हृतं अपितु शरीरं
हृतं नैवेदं मिथ्या तथाहि हे महाभूताधिष्ठानाः सम्यञ्चः सर्व्वत्र
वर्त्तमानाः अञ्चन्तीति क्विन् अञ्चतावप्रत्यये समः समीति सम्या
देशः एते मदर्थिताः मम वचः सत्यं विदांकुर्व्वन्तु अवगच्छन्तु
प्रार्थनायां लोट् विदांकुर्व्वन्त्विति निपातनं॥ २८॥

चेतसइत्यादि। शङ्का विमुच्यतामिति पूर्व्वोक्ते हेतुरयं रक्षसा भ०
मम चित्तं न हृतं किन्तु शरीरमेव हृतं चेतसस्तु वृत्तिस्त्वयि
स्थिता न चेदेवं तदा देवाः सम्यञ्चः सर्व्वत्र वर्त्तमानाइदं मम